

ków rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób.

4. W zakresie rzemiosła uważa się za spełniony warunek wykonywania usług określonych w ust. 1 pkt 1, jeżeli obrót z wykonywania tych usług wynosi w miejscowościach do 10.000 mieszkańców — co najmniej 50%, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

5. Nie stanowi przeszkody w stosowaniu przepisów rozporządzenia:

- 1) zatrudnienie w zakładzie rzemieślniczym na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, jednego ucznia, jak również osiągnięcie w związku z tym zatrudnieniem wyższego obrotu od określonego w ust. 3 pkt 1, nie więcej jednak niż o 10.000 zł rocznie,
- 2) pomoc małżonka, w razie gdy usługi wykonywane są przez osobę zaliczoną do I lub II grupy inwalidów.

§ 2. 1. W celu uzyskania zwolnienia od podatku osoby odpowiadające warunkom określonym w § 1 obowiązane są złożyć wniosek o zwolnienie do organu finansowego właściwego dla wymiaru podatku dochodowego, a jeżeli opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu lub w formie opłaty za kartę podatkową — do organu finansowego właściwego dla wymiaru ryczałtu bądź opłaty za kartę podatkową.

2. Zwolnienie stosuje się począwszy od miesiąca następującego po złożeniu wniosku.

§ 3. 1. Osoba zwolniona od podatku na podstawie niniejszego rozporządzenia jest obowiązana zawiadomić właściwy organ finansowy (§ 2 ust. 1) o utracie warunków do zwolnienia, określonych w § 1. Zawiadomienie należy złożyć na piśmie w terminie siedmiu dni od utraty warunków do zwolnienia.

2. Osoba, która zgłosi organowi finansowemu w terminie określonym w ust. 1 utratę warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowana od początku miesiąca następującego po utracie warunków, z wyjątkiem przypadku przekroczenia granicy obrotu, określonej w § 1 ust. 3 pkt 1 lub w § 1 ust. 5 pkt 1; w tym przypadku zostanie ona opodatkowana za cały rok podatkowy.

3. Osoba, która wprowadzi organ finansowy w błąd co do warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatku, bądź która utraci te warunki i nie dopełni obowiązków przewidzianych w ust. 1, zostanie opodatkowana za cały rok, w którym nastąpiła utrata warunków do zwolnienia, niezależnie od pociągnięcia jej do odpowiedzialności w myśl przepisów ustawy karnej skarbowej.

§ 4. Osoba zwolniona od podatku na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia nie może powoływać się na to zwolnienie dla uzyskania zwolnienia, ulgi lub świadczenia w jakiegokolwiek innej dziedzinie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

77

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 marca 1964 r.

w sprawie ulg podatkowych dla niektórych zakładów rzemieślniczych szkolących uczniów.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jeżeli umowa o naukę zawodu zawarta została z młodocianym, ulgi podatkowe dla usługowych zakładów rzemieślniczych z tytułu szkolenia uczniów, przewidziane:

- 1) w § 1 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1960 r. w sprawie kart podatkowych dla drobnych rzemieślników (Dz. U. z 1961 r. Nr 1, poz. 2 i z 1963 r. Nr 1, poz. 7),
- 2) w § 1 ust. 5 i 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 1963 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu

podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 1, poz. 9).

- 3) w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1963 r. w sprawie rozciągnięcia na zakłady rzemieślnicze, wykonujące usługi dla rolnictwa, ulg podatkowych przysługujących zakładom rzemieślniczym z tytułu wykonywania usług dla ludności (Dz. U. z 1964 r. Nr 2, poz. 6),

przysługują przez okres 24 miesięcy po złożeniu przez ucznia egzaminu czeladniczego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia i stosuje się do uczniów, którzy zdali egzamin czeladniczy z wynikiem pomyślnym po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

78

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 marca 1964 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo zakładanych drobnych zakładów rzemieślniczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) i art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na zasadach określonych w rozporządzeniu zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat, licząc od założenia zakładu, przychody osób wymienionych w § 2, osiągane z nowo założonych usługowych zakładów rzemieślniczych, uruchomionych w okresie od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 1965 r. w miejscowościach liczących do 20.000 mieszkańców,

§ 2. 1. Zwolnienia przewidziane w § 1 i przy spełnieniu warunków przewidzianych w ust. 2 przysługują:

- 1) osobom usamodzielniającym się po odbyciu nauki i uzyskaniu świadectwa czeladniczego, mistrzowskiego albo równoznacznego z nimi świadectwa ukończenia nauki zawodu, szkoły zawodowej lub kursu zawodowego bądź rozpoczynającym prowadzenie rzemiosła na podstawie uprawnienia przemysłowego, wydanego z równoczesnym zwolnieniem od obowiązku przedstawienia dowodu wymagane go uzdolnienia zawodowego do prowadzenia rzemiosła;
- 2) osobom określonym w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o ograniczeniu podziału gospodarstw

rolnych (Dz. U. Nr 28, poz. 168), które przy dziale spadku nie otrzymały gospodarstwa rolnego lub jego części;

3) osobom zwolnionym z pracy z inicjatywy pracodawcy z uspołecznionych zakładów przemysłowych, budowlanych oraz z administracji.

2. Zwolnieniami podatkowymi przewidzianymi rozporządzeniem objęte są osoby wymienione w ust. 1, które:

1) w okresie po dniu 1 stycznia 1960 r. nie prowadziły zakładu rzemieślniczego;

2) posiadają zezwolenie, a jeżeli w myśl obowiązujących przepisów na wykonywane rzemiosło nie jest wymagane zezwolenie — posiadają kartę rzemieślniczą i wykonują rzemiosło w ramach posiadanego uprawnienia (zezwolenia lub karty rzemieślniczej);

3) nie zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym członków rodziny ani pracowników najemnych, a w odniesieniu do osób wykonujących rzemiosło: bednarstwo, blacharstwo, chemiczne czyszczenie i farbowanie, ciesielstwo, dekarstwo, instalatorstwo elektryczne, instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, kołodziejstwo, kowalstwo, kowalstwo zdobnicze, mechanikę maszyn w zakresie naprawy maszyn gospodarstwa domowego i rolnego, mechanikę pojazdową, murarstwo, powroźnictwo, stolarstwo w zakresie stolarki budowlanej, studniarstwo, ślusarstwo, szklarstwo, wulkanizatorstwo oraz zduństwo — jeżeli zatrudniają nie więcej niż jednego pracownika najemnego lub jednego członka rodziny; nie uważa się za pracowników najemnych uczniów w liczbie nie większej niż dwóch, zatrudnionych na podstawie umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, oraz za członka rodziny — małżonka pomagającego w zakładzie;

4) nie korzystają przy wykonywaniu rzemiosła z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym oraz z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie pozbawia jednak ulgi korzystanie z usług:

a) zakładów cholewkarskich przez zakłady szewskie,
b) zakładów stolarskich przez zakłady tapicerskie i odwrotnie,

c) zakładów szklarskich przez zakłady stolarskie,
d) zakładów blacharskich, elektromechanicznych, brązowniczych, spawalniczych, odlewniczych i tokarskich (w drzewie i metalu) przez inne zakłady rzemieślnicze w zakresie wykonywania usług, których rzemieślnik przyjmujący zlecenie nie może wykonać we własnym zakładzie rzemieślniczym,

e) innych zakładów rzemieślniczych pokrewnych branż, jeżeli świadczenia w zakresie korzystania z usług innych zakładów nie przekraczają 5% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego, zlecającego wykonanie usług;

5) nie posiadają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów, podlegających przepisom o podatku obrotowym; zastrzeżenie to dotyczy również członków rodziny, których dochody podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób.

3. W zakresie rzemiosł budowlanych nie stanowi przeszkody do korzystania z przyznanego zwolnienia czasowa przerwa w wykonywaniu rzemiosła, spowodowana sezonowym zatrudnieniem rzemieślnika w uspołecznionym przedsiębiorstwie budowlanym pod warunkiem, że zwolnienie z tej pracy nastąpiło z inicjatywy pracodawcy oraz że rzemieślnik w terminie siedmiu dni zawiadomi właściwy organ finansowy o początku i zakończeniu przerwy w wykonywaniu rzemiosła. Przerwę tę wlicza się do okresu przyznanego zwolnienia.

§ 3. 1. Za zakłady usługowe w rozumieniu rozporządzenia uważa się zakłady wykonujące usługi dla ludności i dla rolnictwa, w których obrót osiągany z tytułu wykonywania tych usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.

2. Za nowo założony zakład rzemieślniczy w rozumieniu rozporządzenia uważa się zakład uruchomiony po raz pierwszy po wejściu w życie rozporządzenia.

3. Nabycia, dzierżawy albo uzyskania z innego tytułu prawa użytkowania zakładu rzemieślniczego czynnego po dniu 1 stycznia 1960 r. nie uważa się za założenie nowego zakładu.

4. Nie stanowi jednak przeszkody do uznania zakładu za nowo założony uprzednie wykonywanie rzemiosła przez rolnika-rzemieślnika w warunkach uzasadniających zwolnienie od podatku obrotowego na podstawie przepisów § 16 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 35, poz. 273, z 1956 r. Nr 50, poz. 221 i z 1959 r. Nr 2, poz. 16).

§ 4. Rozporządzenie nie zwalnia od obowiązku zgłoszenia obowiązku podatkowego przed rozpoczęciem działalności gospodarczej na każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem i od obowiązku uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty.

§ 5. 1. Zwolnienie od opodatkowania następuje w drodze decyzji właściwego organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony równocześnie ze złożeniem deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego. Do wniosku dołącza się odpisy odpowiednich dokumentów uzasadniających wnioski o zwolnienie od podatków (§ 2).

2. Decyzję wymienioną w ust. 1 organ finansowy wydaje po porozumieniu się z właściwym organem do spraw przemysłu; decyzja ta powinna być wydana w terminie do dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

§ 6. 1. W razie utraty warunków do zwolnienia osoba zwolniona od podatków na zasadach określonych w rozporządzeniu obowiązana jest zawiadomić o tym na piśmie najpóźniej w terminie 7 dni właściwy organ finansowy.

2. Osoba, która w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowana tylko za czas od początku miesiąca, w którym utraciła warunki zwolnienia.

3. Osoba, która nie dopełni przewidzianego w ust. 1 obowiązku zawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do zwolnienia od podatków, zostanie opodatkowana, poczynając od roku podatkowego, w którym utraciła warunki do tego zwolnienia.

4. Osoba, która wprowadzi organ finansowy w błąd co do warunków, od których jest uzależnione zwolnienie od podatków, zostanie opodatkowana z mocą wsteczną, za cały okres działalności gospodarczej.

5. Osoba, która osiągnie obrót niemożliwy do uzyskania w warunkach dopuszczających korzystanie ze zwolnienia od podatków — zostanie opodatkowana za ten rok podatkowy, w którym osiągnęła taki obrót; o tym, czy osiągnięty obrót jest niemożliwy do uzyskania w warunkach dopuszczających zwolnienie, orzeka organ finansowy po porozumieniu się z organem do spraw przemysłu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole